

[Aksel Larsen.]

en regering kom med. Så meget mere rimeligt er det, at folketinget er med i forhandlingerne om, hvorledes revisionen skal foregå, og det har vi anmodet regeringen om at få lejlighed til, men regeringen har ikke været villig. Vi har stillet vort forslag også for på den måde at sikre, at vi i hvert fald får et forum — formentlig et udvalg — hvor man kan tage en sådan forhandling og en nærmere undersøgelse.

Hvad de enkelte punkter, der er nævnt i vort forslag, angår, vil jeg tillade mig at gøre opmærksom på, at 10 pct. i meroms aldeles ikke er et rundt tal. Det er derimod 11 $\frac{1}{2}$ pct. Det betyder, at det end beløb, kunden skal betale for varen iberegnet moms, skal der indbetales 10 pct. til statskassen. Det bliver noget af det letteste for handelen at regne med, og derfor er vi standset ved det. Vi har også gjort det, som jeg har påpeget, fordi der, når vi ikke foreslår en for stor nedsættelse, bliver mere råd til at nedsætte visse punktafgifter.

Hvad angår cigaretterne, har jeg kun det at sige, at jeg er nær ved at tro, at nedsættelsen af afgiften her vil kunne bæres derved, at der bliver et så meget større salg af beskattede cigaretter herhjemme; det vil være færre, der i sundbyerne tager over til Sverige og køber hele deres cigaretforbrug. De handlende i de danske sundbyer kan jo tale med om, hvor få cigaretter de sælger, fordi man kan rejse over til Sverige og købe en karton hver gang. Der vil formodentlig også blive noget mindre smugleri, så det kan godt være, at det ikke bliver så forfærdelig langt fra balance dér. Noget helt andet er, at denne skat er gået over gevind — også af den grund, at den er blevet asocial, for hvad enten man har en stor eller en lille indtægt, ryger man, hvis man er cigaretryger, antagelig lige mange cigaretter. Det vil altså sige, at i forhold til indkomsten må arbejdsmanden naturligvis betale langt, langt mere i cigaretavgift end velhaveren. Der er grund til nu at få fastslået, at disse afgifter også kan gå ned.

Om restaurantskatten vil jeg gøre opmærksom på, at alle partier og alle regeringer gang på gang har lovet, at restaurantskatten skulle blive afviklet. Men man har gjort, som når man i Jylland snakker om

vejret: alle snakker om det, og ingen gør noget ved det. Nu udtales der frygt for, at hvis man afskaffer restaurantskatten, vil priserne på restauranterne ikke gå ned.

Jo; det tror jeg de vil, hvis man afskaffer hele restaurantafgiften. Men når man nedsætter den med 1 eller 2 pct. ad gangen, er det meget muligt, at det ikke medfører nogen prisnedsættelser. Fejer man derimod det hele væk, bliver det noget andet. Det er i enhver henseende en urimelig skat. Ikke alene er den til skade for landets valutaindtjening og turisterhvervet og alt det, men man må også tænke på, at der virkelig er mange yderst almindelige mennesker, som simpelt hen er henvist til at indtage deres fortæring på restauranter, og det er urimeligt, at de skal belastes med denne skat.

Jeg ser, det kniber med tiden, så jeg kan ikke gå det så detaljeret igennem, som jeg gerne ville. Men jeg vil sige, at jeg ikke ser, at der er noget af de punkter, vi har peget på, som man ikke må tage under alvorlig overvejelse. Det gælder også motorkøretøjerne, hvor jeg er meget forbavset over at høre finansministeren tage afstand. Hvis jeg ikke husker fejl, er det ikke så længe siden, finansministeren selv var fremme med den samme tanke i offentligheden og sagde, at det var den vej, man skulle gå. Nu stiller vi forslag om det, og så tager han med alle tegn på rædsel afstand fra det og siger, at det vil ruinere staten. Det vil det aldeles ikke. Finansministeren kunne så i øvrigt tænke på at skaffe sig nogle flere penge på den konto ved at indskrænke den kreditperiode, man giver f. eks. benzimportørerne med hensyn til indbetaling af skyldig benzinafgift; det ville forbedre statskassens likviditet betydeligt.

Hvad angår statens pengebehov, er vi da villige til at anvise forslag til besparelser. Vi er også villige til at anvise, hvorfra man kan skaffe penge. Hvad det sidste angår, vil jeg sige, at man også — som jeg har påpeget i min fremsættelsestale — kan revidere visse punktskatter opad; også det er vi villige til at forhandle om. Man kan indføre en ordentlig kapitalvindingsskat, man kan forhøje arveafgiften, man kan ophæve adgangen til at tegne indekskontrakter; det vil alt sammen hjælpe, og hvis